

عنوان مقاله:

گره های چند زمینه بر اساس پیچیدگی بستر غیرمسطح (با تمرکز بر کاربرد آنها در سطوح گنبدی)

محل انتشار:

نخستین همایش فناوری و سازه های سنتی بامحور گنبدها (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدحسین کسرائی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه هنر، تهران، ایران

یحیی نوریان - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گره اسلامی یکی از الگوهای هندسی مشهور در هنر و معماری اسلامی است که به دلیل پیچیدگی در ترسیم و گستردگی الگوها در نزد معماران اسلامی، فنی مهم و در نزد مستشرقین و پژوهشگران هنر اسلامی امری ناشناخته بوده است. با وجود اسناد مکتوب و آثار به جا مانده از سنت معماری اسلامی در سده اخیر تلاشهایی برای بازتولید و بازاختراع روشهای ترسیم گرههای اسلامی از سوی برخی پژوهشگران غربی صورت گرفته است. اگرچه غالب این تلاشها به ترسیم گرههای اسلامی در فضای بیکران و بدون توجه به هندسه بستر طرح میانجامد اما فراخور نیاز به ترسیمات گرهها بر روی بسترهای غیرمسطح، صورتبندیهای ارائه شده توسط این پژوهشگران به انحنای بستر و تاثیرات آن بر هندسه گرههای ترسیمی نیز توجه داشته است. در این مقاله پس از معرفی مفهوم چندزمینه‌گی در گرهسازی اسلامی و مقایسه میان گرهسازی سنتی و ترسیمات گره امروزی ازمنظر توجه به زمینه‌گی، به تفاوت گرههای چندزمینه‌گی (دستگردان) اسلامی با نمونههای امروزی و اهمیت نمونههای سنتی در بسترهای غیرمسطح نظیر سطوح گنبدی پرداخته میشود و بیان میگردد که ترسیم گره به روش سنتی در زمینه‌های غیر مسطح نظیر سطوح گنبدها، به دلیل نیاز به فشردگی و گشودگی در نقاط مختلف سطح، به صورت چندزمینه یا دستگردان طراحی میشوند. سپس با ارائه نمونههایی از سنت معماری اسلامی به تحلیل گره کار شده در زیر گنبد مسجد جامع یزد به عنوان نمونه‌های کامل از طراحی گره سنتی در زمینه غیرمسطح میپردازد

کلمات کلیدی:

گره دستگردان، چندزمینه‌گی، بستر غیرمسطح، استاد لرزاده، گرهسازی، گره اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/205012>

